

جستاری در هنجارهای کیفیت ادراک مکان در تجربه بازآفرینی فضای شهری

مطالعه موردي: مجموعه شهری امامزاده صالح تجریش تهران^۱

اعظم کریمی یزدی^۲ - کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران.
 ناصربراتی - دانشیار گروه شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران.
 مجید زارعی - دانشیار گروه شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۲/۲۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۰/۲۳

چکیده

فضای شهری عرصه بروز حیات جمعی و گفتمان اجتماعی در بسترهای واحد مؤلفه‌های پاسخ‌دهندگی به کیفیات مکان است. در نظر گرفتن کیفیات مکانی مورد ادراک کاربران یک فضای شهری همتراز با مؤلفه‌های مکانی مدنظر سازندگان شهری، بیانگر توجه به بعد اجتماعی فضا و زمینه‌ساز تحقق الگوی طراحی شهری ادراکی خواهد بود. کاربست این الگو در ساماندهی و احیای هرمجیط شهری امکان توجه توانمن به محیط شهری یا فضای کاربران در فضا و طراحان بر فضای را در برداشت کیفیات ادراک شده از مکان فراهم می‌سازد. این امر ضرورت مشارکت فعلی شهروند در اقدامات مداخله در عرصه‌های شهری را مطرح می‌کند.

این مقاله سعی دارد مؤلفه‌های مرتبط با هر یک از ابعاد کیفیت محیط شهری، هنجارها و سنجه‌های ابعاد طراحی شهری و به عنوان زیربنای پژوهشی این مقاله، زیرسنجه‌ها و سیاست‌های ابعاد ادراکی و معنایی طراحی شهری را به دست دهد. گفتنی است در ارزیابی سنجه‌های ادراکی مکان مورد پژوهش - مجموعه شهری امامزاده صالح (ع) تجریش - داده‌های کمی و کیفی حاصل از پرسشنامه در برداشت اطلاعات ذهنی مخاطبان از کیفیات مکان، در قالب نقشه و نمودار به روشن توصیفی-تحلیلی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. بنابراین رویکرد پژوهش، روش تحقیق "پیمایشی" نتایج حاصل از اطلاعات پژوهش، "تحلیل محتوا" و "مطالعه موردی" است. ارزیابی ادراک فضای شهری، مؤلفه‌های دخیل در ادراک فضایی را از طریق شیوه انتظام سنجه‌ها با کلاسه هنجارهای کیفی ادراکی "ادراک بصری"، "تعامل ذهنی با محیط"، "نظم" و "کیفیت دید و منظر" در بعد ادراکی و هنجارای کیفی ادراکی "خوانش"، "معناداری ارتباطی" و "هویت" در بعد معنایی فضای شهری به دست می‌دهد.

نتیجه این امر در بازآفرینی مجموعه شهری، "تصور آینده" محدوده پژوهشی منطبق بر هنجارهای ادراکی-معنایی مکان، مارا به بیان مجموعه‌ای از اهداف در راستای سنجه‌های هنجارهای کیفی ابعاد ادراکی-معنایی پاسخ‌دهندگی محیطی، تدوین اصول طراحی، اهداف طراحی و سیاست‌های اجرایی طراحی رهنمون می‌سازد. در این راستا این مقاله بین سوالات پاسخ می‌گوید: سنجه‌ها و هنجارهای کیفی مطرح در ارزیابی ابعاد ادراکی-معنایی مکان کدامند؟ کدامین سیاست‌های طراحی امکان حصول به سنجه‌ها و هنجارهای ادراکی-معنایی مکان را به صورت عام مقدور می‌سازد؟ چگونه سنجه‌های ادراکی-معنایی در "تصور آینده" محدوده پژوهش، و بیان اهداف کلان آن و ازان ره در تدوین اصول طراحی، اهداف (خُرد) طراحی و سیاست‌های اجرایی فرآورده طراحی لحاظ می‌شود.

واژگان کلیدی: بازآفرینی، مشارکت، مکان، هنجارها و سنجه‌های ادراکی-معنایی.

۱ این مقاله مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد "اعظم کریمی یزدی" با عنوان "بازآفرینی فضای شهری از نظرگاه خوانش کیفیات ادراک مکان از منظر مخاطبان و سازندگان فضا (نمونه موردي مجموعه شهری امامزاده صالح (ع) تجریش تهران)" است که به راهنمایی دکتر "ناصربراتی" و دکتر "مجید زارعی" در جایگاه استاد مشاور در دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) انجام گرفته است.

۲ نویسنده مسئول مقاله: mahtab.karimi4066@yahoo.com

۲. چارچوب نظری

حاصل طراحی شهری، در وهله نخست کالبدی خواهد بود که هم از نظر عموم مردم و هم از نظر طراحان پذیرفته شده باشد (RezaZadeh, 2010, 40). یکی از مهم‌ترین ابعادی که در طراحی محیط باید به آن دقت شود، فرایند احساس، ادراک و شناخت محیطی است که تجربه مکان را برای انسان هموار می‌سازد (Barati & SoleimanNejad, 2011, 20). برونسویک^۱ عنوان می‌کند که انسان‌ها نقش بسیار فعالی را در سازماندهی ادراک‌شان از محیط بازی می‌کنند (Mc Andrew, 2015, 3). سه نحوه تفکر می‌تواند بر طراح و طرح وی حاکم باشد: ۱. طراحی مستبدانه، ۲. طراحی تخصص گرایانه و ۳. طراحی مردمی. در تفکر سوم مانند شق اول فرم و مانند شق دوم همخوانی فرم و عملکرد کافی نیست، بلکه طراح به دنبال فضایی است که اندازه و فرم آن با زندگی اجتماعی که در آن مکان جاری است، تناسب داشته باشد. به زبانی دیگر طراح سعی در همخوانی بین فرم، عملکرد و معنای صادره از فضا دارد و به دنبال "خلق مکان" است (Pakzad, 2016, 146-147).

برای خلق مکان و فهم روح حاکم بر مکان، مفاهیم "معنا" و "ساختار" بایستی مطرح شود. "معنای" هر چیز ریشه در روابط آن با اشیاء دیگر دارد؛ یعنی آنچه که آن شیء گرد هم می‌آورد. "ساختار" برویگری‌های شکلی و فرمی مجموعه‌ای از روابط اشاره دارد. از این روست که ساختار و معنا وجود کلیات‌اند (Norberg-Schulz, 2015, 235) مفهوم گرد هم آوردن حاکی از آن است که معانی طبیعی در رابطه‌ای از مقاصد انسانی گرد هم آورده می‌شود. آرنولد توبین بی^۲ رابطه میان انسان و محیط‌ش را به "پرسش و پاسخ" تعبیر می‌کند. انسان نه تنها طبیعت بلکه خود، اجتماع و فرهنگ را نیز می‌سازد و در این فرایند ممکن است محیط را به شیوه‌های مختلف تفسیر کند (same, 237-238). بنابراین هنجارهای کیفی پاسخ‌دهندگی محیط از سوی بسیاری از صاحب‌نظران طراحی شهری مورد بحث قرار گرفته است. کیفیت یک فضای بزرگ‌تر مولفه‌هایی حاصل می‌شود که با شناسایی کارکردها و تأثیرات مناسب هر یک از آنها بر فضای می‌توان راهکارهایی برای بهبود کیفیت فضای شهری ارائه داد (RastBin et al., 2012, 39). در پروسه بازاری‌فرینی فضای شهری، بایستی ساکن شهر را با فضای شهر و اجزای متصل‌کله آن درگیر کرده، در خاطره او جای گرفته و او را به خاطره سازی در شهر و اداره تا شهر و شهر وند بتوانند فضایی پر از رمز و راز، معماهی و سرشار از انگاره‌ها را شکل دهند. در این حالت شهر و فضای شهری می‌توانند به صحنه نمایشی تبدیل گردد که در آن شهر وند در هر لحظه از تجربه فضای نقش دوگانه بازیگر و تمثاگر را بازی می‌کند (Habibi & Maghsudi, 2016, 1). از آنچه بیان شد، نقش دوچاره شهر وند در علت و معلول، نقش دهنده و نقش پذیر و مؤثر و متأثر از کیفیت فضای در خلق مکان شهری موفق جان می‌گیرد و ضرورت بذل توجه به مفهوم مشارکت را مطرح می‌کند.

۱. مقدمه

فضاهایی با مالکیت عمومی، دارای بیشترین گستردگی مقیاسی، بیشترین استفاده کننده در شهرها و بیشترین سهم در حیات جمعی شهر وندان هستند. از این رو ارتقای کیفی این دسته از فضاهای انتقالی به سایر فضاهای در اولویت قرار دارد. کم اهمیت شدن عرصه‌های حضور پیاده، رونق گرفتن کریدورهای حرکتی و فعل شدن بدنی‌های آنها و انتقال فعالیت‌هایی که در مراکز محله‌ها یا میادین شهری متمرکز بودند به خیابان‌ها، سبب می‌شود که تعادل میان حرکت و مکث در شهر با وزین شدن ماهیت حرکتی برهمن خود. بنا بر نظر فرانسیس تیبالدز امروزه ما شاهد تنزل عرصه‌های عمومی شهرها هستیم. از این رو، احیای عرصه‌های عمومی شهری به عنوان صحنه اصلی حیات اجتماعی و ظرف فضایی زندگی جمعی نیازمند مدنظر قرار دادن مؤلفه‌های مطلوبیت ادراک فضایی به منظور ارتقای احساس ناظر در درک کلیت واحد از فضاست.

هر محیط شهری درگذار به شخصیت مکانی خویش باید ریشه‌های هویتی و ساختار معنایی خود را در زمان تداوم بخشد تا موجد جاری شدن زمان در مکان گردد. آنچه در عرصه‌های واحد پیشینه هویتی در شهر امروز مشهود است، تنزل مکان نسبت به پایه‌های معرفت شناختی آن و ضعف ادراک لایه‌های مختلف زمانی در فضاست. واکاوی ریشه‌های هویتی فضای انتقال در جهت استخراج تفسیرها و تأویل‌های پنهان در متن مکان و بازناسی نقش ادراکی فضای ذهن بازیگر مکان، امکان پیوند مخاطب را با گذشته فراهم

۹۰
شماره سی و دو
پاییز ۱۳۹۸
فصلنامه
علمی-پژوهشی
مطالعه
ساخته و امروزه را در پیوند با دیروز بارور می‌سازد. بنابراین "بازآفرینی شهری" به منزله یک جریان فرهنگی، ابزار مناسبی برای درگیر کردن همه بازیگران در فرآیند بهسازی و نوسازی شهری است. ارتقای سطح دانش و بینش اجتماعی نسبت به موضوع بازاری‌فرینی پایدار شهری، رویکرد پیش روی سازمان‌ها و ارگان‌های ذی مدخل و ذی نفوذ در امر مداخلات در بافت‌ها و فضاهای شهریست تا بتوانند زیر چتر بازاری‌فرینی شهری، موجی از تأثیرات را بر روی ارتقای کیفیت زندگی مردم پیدا آورند. در این پژوهش در تجربه بازاری‌فرینی با تکیه بر ارزیابی کیفیت ادراک، به این پرسش‌ها پاسخ داده می‌شود: مؤلفه‌های دخیل در ارتقای ادراک فضایی با تأکید بر ارتباط متقابل فضای طراح - ناظر کدامند؟ سنجه‌ها و هنجارهای کیفی مطرح در سنجش ابعاد ادراکی - معنایی مکان کدامند؟ کدامین سیاست‌های طراحی امکان حصول به موارد فوق را به صورت عام فراهم می‌سازد؟ چگونه سنجه‌های ادراکی - معنایی در تصویر آینده "محدوه" پژوهش و بیان اهداف کلان آن و ازان ره در تدوین اصول طراحی، اهداف (خُرد) طراحی و سیاست‌های اجرایی فرآورده طراحی لحاظ می‌شود. این مقاله "بازآفرینی فضای شهری را از نظرگاه خوانش کیفیت ادراک مکان" و به صورت اخص در مجموعه شهری امامزاده صالح (ع) تجريش تهران، در راستای پاسخگویی مؤلفه‌های مؤثر در ادراک فضایی از منظر مشترک مخاطبان و طراحان فضای کاهش عرصه علم و عمل در حیطه شهری مورد بررسی و مطالعه قرار می‌دهد تا از تجارب و مطالعات صورت گرفته در راستای رسیدن به اهداف بهره برده شود.

1 Brunswik

2 Arnold Joseph Toynbee

مشارکت کنندگان سطوح متفاوتی از تأثیربروری تصمیمات دارند. مشارکت مردمی در تصمیمات دولتی که اغلب بنگاهها و گاه سازمان‌های خصوصی می‌گیرند، به کاربرده می‌شود (Sharafi et al., 2009, 38).

نظام برنامه‌ریزی کنسرگر در طراحی شهری طراح را در شناخت فرادی که سهمی مهم در تغییر و تحول دارند، درگیر می‌کند، اطلاعات و نظرات این افراد را جمع‌آوری می‌نماید، به شناخت دغدغه‌ها و منافع مشترک کمک می‌کند و منجر به توافقی عمومی پیرامون اصول طراحی و برنامه‌ریزی می‌شود (نمودار شماره ۱). وظایف ویژه این نظام به قرار زیر است: برنامه‌ریزی، ساماندهی و هماهنگ نمودن جلساتی به منظور ارائه گزارش، جمع‌آوری اطلاعات و تبادل نظر پیرامون آن، ایجاد انگیزه در طیف وسیعی از مردم، مدیریت کشمکش‌ها، تسهیل رخدادها، مذاکره، پایش و بازنگری فرایند. موفقیت در این راه به استفاده از تکنیک‌های مناسب، کنترل رویدادها و درگیر نمودن افراد ذی صلاح در زمان و مکان مقتضی وابسته است (Danesh & Basiri, 2008, 72-73).

^{۱۰} مفهوم یا آفرینی، با ویکد محرک توسعه

بازارآفرینی شهری یک اصطلاح عام به معنای احیا، تجدید حیات و نوپازی شهری است که از اواخر دهه ۱۹۸۰ و اوایل ۱۹۹۰ در هلند و آمریکا مطرح شد (Nourian & Ariana, 2013, 16). بازارآفرینی شهری

۲۱. مفهوم مشارکت
از دید فلسفی بنیادی ترین اندیشه، مشارکت پذیرش اصل برآوری انسانهاست. مشارکت یک فرآیند است و نه یک فرآورده با پیامدی ساکن و ایستا. مشارکت شامل سه جزء مهم درگیری ذهنی و عاطفی، یاری دادن و مسئولیت پذیری است (Ahmadi, 2009, 77). مشارکت اجتماعی در طراحی شهری Tavakoli, 2009, 77 به عنوان وسیله‌ای برای کاهش فاصله بین متخصصان و غیرمتخصصان، طراحان و استفاده‌کنندگان فضا و طراحی توامند و کم توان مورد تشویق قرار می‌گیرد. شهروندان و اجتماعات محلی بیش از دیگران تحت تأثیر تغییرات حاصل از پروژه قرار خواهند گرفت و با دخالت و همکاری آنان حس تعلق بیشتری به دنبال حق تصمیم‌گیری در محیط حاصل می‌شود، کیفیت طراحی محیط افزایش می‌یابد و منافع حاصل از طرح به شکل عادلانه‌تری توزیع می‌شود. رادلین و فالک^۳ بر اهمیت گروه‌های ائتلاف در حمایت از ایده‌های طراحی و شکل‌گیری اصول و ضوابط پیشنهادی در مجموعه "ضوابط ارائه شده به وسیله شهرداری منچستر برای محله هیوم" تأکید می‌کنند (Carmona et al., 2015, 533-535).

جان لنگ^۱ عقیده دارد، متخصصان طراحی محیط بسیار تحت تأثیر جنبه‌های بصری قرار دارند و شهر را بیشتر به صورت یک اثر هنری می‌شناسند، به جای آن که آن را محل زندگی مردم بدانند. هابارد^۲ نیز عقیده مشابهی دارد. بنتلی^۳ معتقد است متخصصان دارای تجارت‌جهانی‌اند درحالی که مردم از تجارت محلی برخودارند، هر دو باید در فرایند طراحی مورد توجه قرار گیرند تا بتوان به خلق مکان‌هایی دست یافت که پاسخگوی نیازها بوده و دارای معنا باشند (same, 526-527). ویشر^۴ پیشنهاد می‌کند مدل تحقیقاتی استفاده کنندگان به جای بررسی "نیازها و اولویت‌ها" به مدل "طبیق و کنترل" تغییر یابد تا با نگاهی متفاوت نسبت به کاربران فضای نقش آنها از افراد غیرفعال به افرادی فعل که عامل تغییر محیطند، تبدیل شود (same, 532). گاهی تعریف مشارکت مرمدمی به معنای "چیزی به دست هر کسی قبل از هر تصمیمی" تحریف می‌گردد که زوان دیاز بردنیو^۵ از آن به عنوان "بیماری مشارکت"^۶ نام می‌برد. فصل مشترک تعاریف ارائه شده از مفهوم مشارکت در منابع گویای آنست که:

مشارکت عمومی فقط به معنای آگاه ساختن مردم نیست، بلکه تعاملی است دو طرفه میان سازمان‌های تصمیم‌ساز و مردمی که می‌خواهند مشارکت کنند.

مشارکت مردمی یک فرایند سازمان یافته برای درگیر نمودن مردم است، امری تصادفی و اتفاقی نیست.

1 Participation

2 Rudlin & Falk

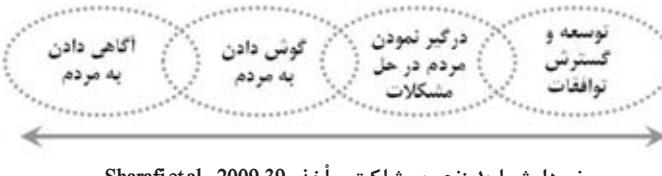
3 Hulme

4 Jon Lang

5 Hubbar

6 Bentley

7 Vischer

نمودار شماره ۱: زنجیره مشارکت. مأخذ: Sharifi et al., 2009, 39

بازارآفرینی است.
 ۳. نیاز به بودجه برای اجرای ایده‌های جدید در بازارآفرینی شهری، مشارکت طیف وسیعی از فعالان شامل بخش‌های عمومی و خصوصی، سازمان‌ها و نهادهای اجتماعی و داوطلب محلی را می‌طلبد (Aminzadeh & Reza Beigi Sani, 2012, 30-31). با این حال، بازارآفرینی لزوماً در عمل پیامدهای مثبتی را در پی ندارد. زمانی که پژوهه محرك به ساخت و سازهای می‌انجامد که تنها به تقاضاهای اقتصادی پاسخ می‌دهند، نیازهای درازمدت شهروندان به فضاهای عمومی و فعالیت‌های مختلط نادیده گرفته شده و اقبال ایجاد محله‌های سرزنده و جوامعی پایدار از دست می‌رود. از سویی بازارآفرینی مبتنی بر املاک و سرمایه‌گذاری بر روی پژوهه‌های محرك توسعه می‌تواند آثار مخربی بر تجارت و جوامع محلی داشته باشد. بازارآفرینی محلات ممکن است با زوال نواحی دیگری از شهر همراه بوده و به جدایی گزینی‌های اجتماعی منجر شده و نابرابری‌های اجتماعی-فضایی را تقویت نماید. کریکینجن و دکرولی^۱ تأکید می‌کنند، پژوهه‌های محرك به طور مشخصی در نتیجه و سطح موقوفیت متفاوتند. همچنین، گرچه تلاش‌های بازارآفرینی شهری شباهت‌های اساسی با هم دارند، اما از شهری به شهر دیگر در پاسخگویی به واقعیت‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و تاریخی، تفاوت‌های زیادی مشهود است (Azizi & Bahra, 2018, 7).

و حضور فیزیکی توسعه به وضوح قابل مشاهده خواهد بود (Azizi & Bahra, 2018, 6-7). جان لنگ عنوان می‌کند منظور از شهرسازی محرك، طراحی و ساخت زیرساخت‌های یک پروژه به منظور به هم پیوستن آن به عنوان یک واحد برای ایجاد انگیزه در هر یک از مالکان و سازندگان یا سرمایه‌گذاران به منظور سرمایه‌گذاری در ساختمان‌های جدید است (Lang, 2015, 419-420). این محرك‌های توانایی تأثیربردار، کارکترو-کیفیت عناصر شهری را دارد و عموماً زنجیره‌ای کنترل شده از واکنش‌های محرك را در پی دارند (Sajjadzadeh et al., 2016, 61).

رابرتز بازارآفرینی شهری را فرایندی می‌داند که به خلق فضاهای شهری جدید با حفظ ویژگی‌های اصلی می‌انجامد (Sajjadzadeh et al., 2018, 6). رابتز بر اهمیت حمایت از جمعیت محلی و درگیرسازی آنها در فرایند بازارآفرینی تأکید دارد (نمودار شماره ۳). از دیدگاه او، نقش مشارکت در رویکرد بازارآفرینی شهری از سه جنبه حائز اهمیت است:

۱. اهمیت چند بعدی افت شهری که طیف وسیعی از فعالان را در جهت رفع آن درگیر اجرای برنامه‌های بازارآفرینی می‌نماید.

۲. تمرکزگرایی قدرت و تفکیک وظایف در سازمان‌های شهری که شکست این تمرکزگرایی و مشکل نمودن سازمان‌ها در برابر هر یک از مشکلات نیازمند تأکید بر جایگاه مشارکت در

۹۳

شماره سی و دو

پاییز ۱۳۹۸

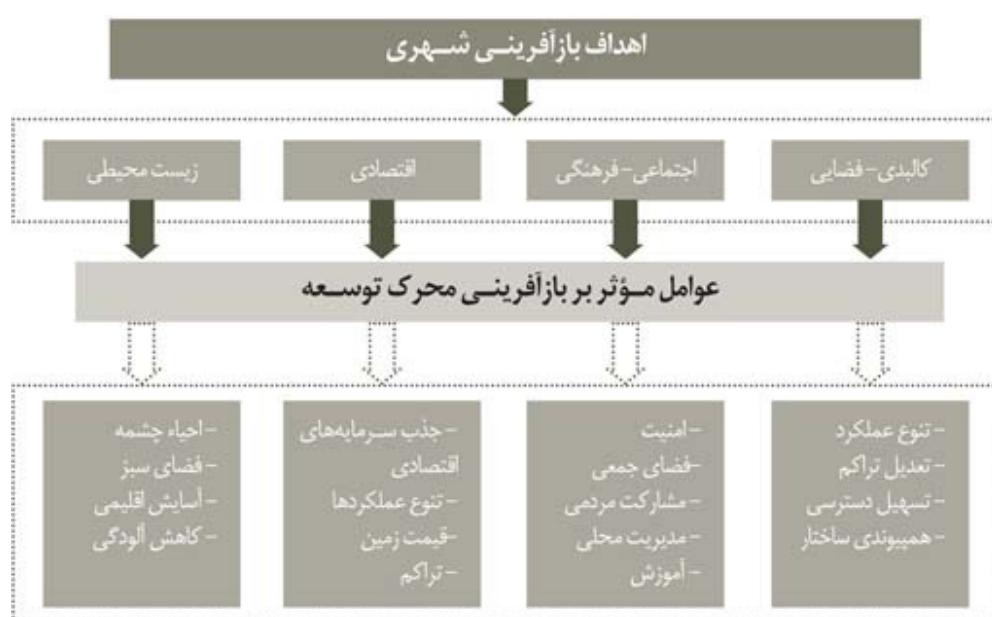
فصلنامه

علمی-پژوهشی

مطالعات

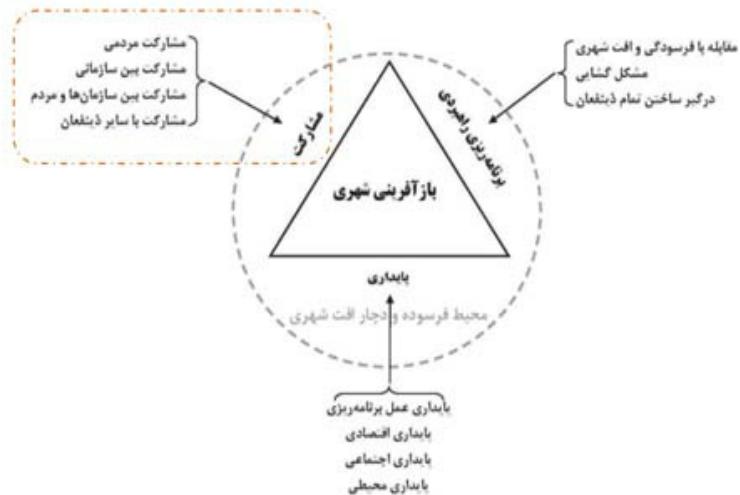
شهر

۳

نمودار شماره ۲: عوامل مؤثر بر بازارآفرینی محرك توسعه. مأخذ: Sajjadzadeh et al., 2016, 62.

۱ Criekingen and Decroly

نمودار شماره ۳: جایگاه مشارکت به عنوان یکی از عناصر اصلی بازار آفرینی شهری. مأخذ: Nourian & Ariana, 2013, 17.

آمیش انسانی در شهر که در زنده نگه داشتن مفهوم و اثر فضای شهری خدمت بزرگی کرده بودند، متکی بر این استنباط است که فضا باید برای فعالیت‌های شهر سازمان پیدا کند (Shieh & Meimandi Parizi, 2009, 64). با عبور از مفهوم آینده‌های برای گذشته در سال‌های دهه هفتاد به مفهوم گذشته‌ای برای آینده در دهه هشتاد، اقدامات مداخله در عرصه‌های شهری مفهوم "بارگشت به خانه" را در معنای "به حال آوردن" و "در حال زندگی کردن" طرح می‌کند؛ بارگشت به خویشتن خویش برای حرکت به سوی آینده، آینده‌های که حیات شهری با حیات مدنی در هم آمیخته می‌شود و شهروند به عنوان عضوی فعال در همه امور و شهر مشارکت می‌کند (Habibi & Maghsudi, 2016, 1).

آنچنان که در پرسوه بازار آفرینی بیان شد، بایستی ساکن شهر را با فضای شهر و اجزای متخلکه آن درگیر کرد. در این حالت شهر و فضای شهری می‌توانند به صحنۀ نمایشی تبدیل گردد که در آن شهروند در هر لحظه از تجربه فضا، نقش دوگانه بازیگر و تماشاگر را بازی می‌کند. راپاپورت¹ در تفسیر رابطه بین انسان و محیط، محیط را در برگیرنده یک رشته مناسبات میان اشیاء با اشیاء، اشیاء با مردم و مردم با مردم می‌داند و اصل طراحی را بر چهار اصل مفهوم استوار می‌کند: فضا، زمان، ارتباط و معنا (RastBin et al., 2012, 38).

اپلیارد² با پاوریه این که شهر دستاورد ادارک گروه‌های گوناگون مردم است، ادارک مردم را جدا از ارزش‌ها و رفتارهای آنان نمی‌دانست و براین پایه بروزورت شناخت چگونگی رابطه میان ارزش‌های ذهنی شهروندان با آنچه که آنان در واقعیت از شهر ادارک می‌کنند، تأکید داشت (Pakzad, 2014, 166-167).

هنری سن اوف در کتاب "روش‌های مشارکت عمومی در برنامه‌بازی و طراحی محیط‌های انسان ساخت"، نمونه‌هایی از بروزه‌هایی که در آنها فرایندها و تکنیک‌های مشارکت اجتماعی برای شکل‌دهی به ساختمان‌ها، واحدهای همسایگی و شهرهای کوچک به کار گرفته شده را بیان می‌کند (Sanoff, 2018).

1 Rapoport

2 Appleyard

۲.۳. الگوی طراحی شهری ادراکی

تحقیق الگوی طراحی شهری ادراکی، سیمایی را در شهرها رقم می‌زند که می‌توان آن را "منظر شهری ادراکی / زمینه‌گرا" نامید (Golkar, 2014, 178). ساختار ادراکی³ شامل مجموعه عناصر تجسمی و دریافت ذهنی بیننده از محیط شهری و عناصر کیفی آن، درک خوانایی کالبدی، مکانی، زمانی و تشخیص عناصر هویت بخش است (Karimi Yazdi et al., 2017, 15). مهم‌ترین ویژگی "منظر شهری ادراکی / زمینه‌گرا" مطرح بودن به عنوان یک "ساختار اجتماعی - فضایی"⁴ است. مفهوم منظر شهری در این الگو، از مفهوم فضایی و سه بعدی فراتر رفته و با لحاظ گردیدن بعد "معنا" یک تحول چارچوبی از پارادایم فضای "مکان" ، صورت می‌گیرد (Golkar, 2014, 180). در نظر گرفتن کیفیات مکانی موردنظر کاربران یک فضای شهری همتراز با مؤلفه‌های مکانی مدنظر سازندگان شهری، بیانگر توجه به بعد اجتماعی فضاست. ادراک شهروندان از فضا توأم با ریشه‌های فرهنگی⁵ و عرف جامعه تعلق فرد به آن، زمینه ساز شکل‌گیری چارچوب عملی فرد در استفاده از فضا و بروز رفتارهای اجتماعی در محیط است. از آغاز دهه شصت قرن بیستم تاکنون مفهوم فضای شهری با رجوع به کامیلوزیته⁶، گدنس⁷، ممفورد⁸ و سایر فرهنگ‌گرایان و طرفداران

2 Perceptual Structure

3 Socio-Spatial Structure

۳ بازار آفرینی فرهنگ مینا، با طرح مفاهیم پایه‌ای به این نکته اساسی می‌رسد که می‌توان در بافت‌های درونی و هسته‌های مرکزی شهرها، با اطمینان به نتایج فرآیند بازار آفرینی، از رهیافت فرهنگی و ویژگی‌های مثبت آن بهره جست. این رهیافت، به کالبد دیروز احترام می‌گارد و ساختارهای نورا در همخوانی با ساختارهای دیروز، به این ترتیب می‌افزاید و محتوا و کارکردی را از آن مدد که روساخت آن جایان فرهنگی و اجتماعی وزیرساخت آن، سازوکاری کامل‌اقتصادی و پریازده است. چنین نگاهی موجب رسیدن به نوعی همگرایی در هدف و وسیله بازار آفرینی شهری می‌شود (Lotfi, ۲۰۱۲, ۴۷).

5 Camillo Sitte

6 Patrick Geddes

7 Mumford

کسبه و مراجعان و عابران از فضا روبرو هستیم. با توجه به بافت مسکونی بلافضل محدوده، سکنه این بافت نیز به عنوان گروه سوم مخاطبان معرفی می شوند. دخیل کردن نسبت تقریباً برابر از دو چنیست مرد و زن در تکمیل پرسشنامه مدنظر قرار گرفت.

۳.۳ روش جمع‌آوری داده‌ها و اطلاعات

گردآوری اطلاعات به طوراعم با مرور اطلاعات موجود کتابخانه‌ای و به طوراخص در نمونه موردنی از طریق مطالعات عمیق و ساختاریافته میدانی و پرسشنامه صورت پذیرفت. برای تدوین پرسشنامه، مؤلفه‌های کیفیت محیط شهری از دیدگاه صاحب نظران و پژوهه‌های عملی طراحی شهری^۱، پس از گذاری مؤلفه‌ها در ابعاد عملکردی (کاربری، دسترسی و فعالیت)، کالبدی، ادراکی، معنایی و زیست محیطی انتظام یافت؛ و سنجه‌های ابعاد طراحی شهری و به عنوان زیربنای پژوهشی این مقاله، سنجه‌های ابعاد ادراکی و معنایی را به عنوان مؤلفه‌های دخیل در ارتقای ادراک فضایی مکان به دست داد (جدول شماره ۱).

در تکمیل پرسشنامه با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی، نمونه‌ای ۱۷۰ تایی از دو گروه شهروندان و متخصصان برای مشارکت در امر ارزیابی محدوده مورد پژوهش و بازخوانی ادراکات ذهنی آنان از مجموعه انتخاب شدند.

۳،۴ پیش آزمون و اعتبار تحقیق

در مرحله پایلوت، پرسشنامه اولیه به وسیله نمونه‌ای کوچک ۳۵ نفر از شهروندان و متخصصان تکمیل گردید. پایابی سئوالات پرسشنامه در بخش طیف بوگاردوس براساس آزمون آلفای کرونباخ تعیین شد که اعتبار نتایج پژوهش در زمان و مکان‌های مشابه را مشخص می‌کند (جدول شماره ۲). ضریب آلفای کرونباخ رقمی بین ۰/۱ است و اگر ارزیابی بالاتراز ۰/۷ باشد، پرسشنامه از پایابی لازم برخوردار است. مقدار آلفای محاسبه شده برای نمونه ۳۵ نفره مطالعاتی برابر ۰/۹۲ است که سطح بالایی از پایابی را نشان می‌دهد. بنابراین توصیف و آزمون روابط متغیرها از نظر علمی کاملاً معترض است.

۲ برای تدوین پرسشنامه، سنجه‌های هنجارهای کیفی محیطی در بخش
بیان دیدگاه صاحب نظران مشتمل بر جین چیکوبن، کوین لینچ (Behzadfar & Mahmoudi Kurdishani, ۲۰۱۴, ۹۸)، و بولیچ (Bullock, ۲۰۱۴, ۹۹)، کمیته
مشورتی برنامه‌ریزی لندن (same, ۲۰۱۷)، ای بننتی و همکاران، راجرتانسیک،
کولمن (Golkar, ۲۰۱۴, ۴۶)، آن چیکوبن و دونالد اپلارد، فرانسیس تبیالدز و جان
پانتر، مایکل ساوت و روث (same, ۲۰۱۴, ۴۵)، فرانسیس تبیالدز، گرین، برایان گودی
RastBin et)، هان و هانتن، نلسن (same, ۲۰۱۴, ۴۷)، جان پاتر و متیو کرمونا (same, ۲۰۱۲, ۳۹)
Behzadfar & Mahmoudi (al., ۲۰۱۲, ۳۹)، متیو کرمونا (same)، وجهانشاه پاکزاد (same)،
برنامه‌ریزی توسعه شهری انگلستان توسعه بازنتر و کرمونا (Golkar, ۲۰۱۴, ۱۱۱)،
مروری بر هفتاد مورد برنامه طراحی شهری با چهل شهر ایالات متحده توسط
مایکل ساوت و روث (Behzadfar & Mahmoudi Kurdishani, ۲۰۱۴, ۳۸)، گروه
طراحی شهری UDG، PPS، کمیسیون معماری و محیط مصنوع CABE با
همکاری وزارت حمل و نقل و مناطق شهری انگلستان Bonakdar &) DETR است.

۳،۱ روشناسی تحقیق

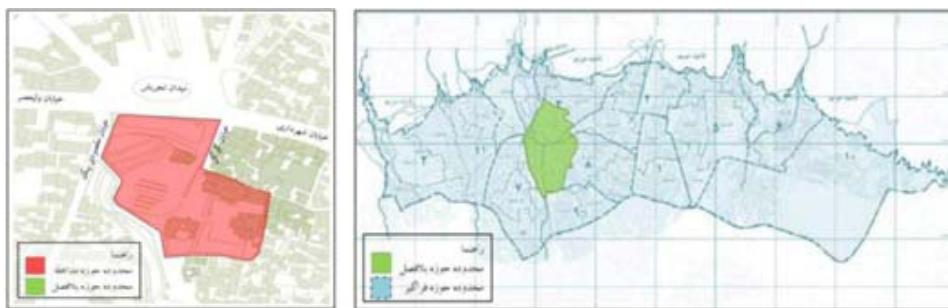
ماهیت پژوهش پیش رو نظری - کاربردی و مقیاس آن در سطح شهری قابل رده بندی است. رویکرد آن، روش تحقیق "بیمایشی" نتایج حاصل از اطلاعات پژوهش، "تحلیل محتوا" و "مطالعه موردنی" است. روش تحقیق بیمایشی- توصیفی است از نگرش و رفتار جمعیتی براساس نمونه‌ای تصادفی و معرف جامعه و پاسخ اعضاً گروه نمونه به یک رشته از سؤالات که به دقت تدوین شده‌اند (Barati et al., 2014,98). طرح مداخله در فضای دیدگاه نخست نیازمند شناسایی محیط از دیدگاه کاربران و متخصصان و بازنگری در چارچوب ضوابط است. دو شیوه کلی برای شناسایی محیط عبارت است از : ۱. ترسیم تصاویر ذهنی شهر: برای درک سازوکارهای شناخت ما از محیط و شیوه به یاد آوردن موارد آن. ۲. دیدگاه شیوه اصلی کارترسیم نقشه ذهنی افراد از محیط است. دیدگاه زندگی روزمره: این دیدگاه مسائل را از پایین می‌بیند و بینش‌ها و امکانات جدیدی برای گذشتی از شکاف میان تولید و بازتولید و برای دیدن هستی به مثابه یک کلیت ارائه می‌کند (Kakavand et al., 2013,103).

به منظور دستیابی به دیدگاه پاسخ دهنده‌گان در ازیایی فضا، جلب پیشنهادهای آنان به منظور اصلاح و بازآفرینی مجموعه و بازخوانی کیفیات ادراک مکان از دیدگاه شهروندان و متخصصان در عرصه شهری، پرسشنامه‌ای در سه بخش تدوین شد؛ در بخش نخست، موقعیت مکانی عناصر شاخص، نقاط قوت و ضعف و موارد آن بر روی کروکی محدوده از پاسخ دهنده‌گان خواسته شد. بخش دوم در قسمت نخست، "در توصیف ادراکات ذهنی مخاطب"، مشتمل بر مجموعه‌ای از سوالات باز است که چرایی پاسخ‌ها نیز از افراد خواسته شد. این بخش ازان نظر و اجد ارزش است که جنبه‌هایی از محیط که از چشم پرسشگر دور مانده بود، از جانب مخاطبان مطرح شد. در قسمت دوم سوالات، مجموعه‌ای از سوالات بسته در طیف بورگاردوس با پاسخ‌هایی از رده مطلوب^(۱) تا بغرنج^(۲) امتیازات در اختیار پرسش شوندگان قرار گرفت که پرسش شونده باستی گزینه‌گوییا وضعیت مورد پرسش راعلامت بزند. این نکته از نظر دورنمایند که پیشنهادها ضمن بررسی امکان سنجی و لحاظ نمودن اهداف پژوهش، در بخش اقدامات و سیاست‌های طراحی لحاظ می‌شود.

۲، ۳. آماره جامعه

جامعه آماری تعریف شده در این پژوهش مشتمل بر مخاطبان و متخصصان و سازندگان عرصه شهری با سطوح متفاوت آشنایی با محدوده است. از دیدگاه اپلیاراد^۱، اراد، سازمانها و یا گروههایی که گرچه به طور مستقیم از پژوهه سود نمی‌برند اما قدرت نفوذ آنها از نظر اداری، مالی، معنوی یا سیاسی در موفق یا ناموفق بودن پژوهه مؤثر است^۲. Pakzad, 2014, 178). با مدنظر قراردادن نقش چند عملکردی مجموعه در ارتباط با حوزه فراگیر آن، (تصویر شماره ۱) و کارکد حما، ونقاب، با ططف گسترهای از افاده، دو قالب

۱ اپلیارڈ درباره تصاویر ذهنی مردم از شهر، واژه "به یاد آوردن" را به کار می برد.
، ک. به ۱۶۹۰، Pakzad، ۲۰۱۴.

تصویر شماره ۱: محدوده حوزه فرآیند، حوزه نفوذ بالافصل و حوزه مستقیم مداخله

جدول شماره ۱: سنجه‌ها و هنجره‌های کیفی ابعاد ادراکی و معنایی طراحی شهری

هنجره‌های هنجره‌های کیفی ابعاد ادراکی - معنایی پاسخ دهنده‌ی مکان	هنجره‌های کیفی ادراکی و معنایی فضای شهری
شامل تناسبات بصری، خوشایندی بصری، تناوب بصری، تمرکزبصري، تزیینات، هنر	ادراک بصری
شامل گشودگی، مقیاس انسانی، محصوریت فضاهای، ایجاد انگیزش از طریق ایجاد فرم‌های شهری متباین، امنیت، طراحی برای پیاده، محیطی برای همه	تعامل ذهنی با محیط
شامل انسجام، وحدت، پیوستگی (لبه‌ها)، تعادل، سازگاری، هارمونی و هماهنگی	نظم
شامل کیفیت کریدورهای دید، نفوذپذیری بصری، جشم‌اندازها، کنترل محورها و پرسپکتیوها	دید و منظر
قرائت پذیری محیط، خوانایی، وضوح، نشانه و عالیم	خواشن
انعطاف پذیری، سرزندگی و هیجان انگیزی، رنگ تعلق، غنای حسی، امکان شخصی سازی مکان	معناداری ارتباطی
شامل حفاظت تاریخی و مرمت شهری، شکل دادن به کانون‌ها، شخصیت، اصالت و معنا، هویت، ماندگاری، تزیینات، هنر، حس مکان	هویت

جدول شماره ۲: آلفای کروناخ محاسبه شده در سنجه‌شناختی هنجره‌های ادراکی و معنایی مکان

هویت	معناداری ارتباطی	خواشن	دید و منظر	نظم	تعامل ذهنی با محیط	ادراک بصری	هنجره‌های ابعاد ادراکی و معنایی کروناخ آلفای
۰/۸۴۳	۰/۸۰۷	۰/۸۸۵	۰/۳۴۴	۰/۸۵۵	۰/۶۸۸	۰/۸۴۲	۰/۸۴۳

باشد، درجه ادراک هوشیارانه و تفکر بصری فعل نیز بیشتر است (Bell, 2015, 75). ادراکات و احساسات ما از فضا در ذهن، مکانی دارند که در مواجهه با مکان واقعی بیرونی حکم تداعی کننده‌ها را بازی کرده و سبب آشنایی با مکان می‌شوند (Kakavand et al., 2013, 102). بنابراین این مسئله مطرح می‌شود که میزان آشنایی افراد در دفعات برخورد آنها با فضا و شکل‌گیری تعاملات میان مخاطب و مؤلفه‌های سازنده فضا در محیط واقع، برسط ارزیابی کیفی آنان مؤثر بوده و با قوع کنش‌های فضایی، درجه آگاهی ذهنی فرد نسبت به نقاط قوت و ضعف فضا و میزان کامیابی مجموعه مورد سنجش در دستیابی به شاخص‌های پاسخ‌دهنده‌ی به خواسته‌های مخاطب ارتقا یافته و قیاس ذهنی - تطبیقی "کارکرد مکان"^۱ در وضعیت موجود و توقعات موضوعی - موردی نتایجی متفاوت را در برخواهد داشت.

در پژوهش حاضر، میزان آشنایی پاسخ دهنده با محدوده مورد پژوهش در بخش مشخصات فردی، نتایج حاصل از جداول بخش دوم پرسشنامه را به سوی کنکاشی در یافتن ارتباط فراوانی نسبی به دست آمده برای هنجره‌های کیفی و میزان آشنایی با محیط رهنمون ساخت (نمودار شماره ۵): در سطح "بدون آشنایی"

^۱ از دیدگاه شولتز اصطلاح "کارکرد مکان" تنها به کاربرد ساختمان‌ها و مکان‌های زندگی و فعالیت آدمی، بلکه به خود کاربرد مکان همچون یک کلیت اشاره دارد (Pakzad, ۲۰۱۴, ۱۲۰)

هنجره‌های با مقادیر کمتر از ۶/۰ فاقد اعتبار تشخیص داده شده و باقیستی در مدل سازی حذف شوند. مقدار نامعتبر آلفای کروناخ را در هنجر "دید و منظر" می‌توان با توجه به جدول سلسله مراتبی نیازهای مازل، در ضرورت پاسخ‌دهنده‌ی فضای نیازهای فیزیکی - عملکردی و روانی در گام نخست و پس از اراضی متواتسطی از اینها، توجه به مباحث زیباشناسانه فضای دار باشد. در ارزیابی کلیت یک فضای نیزتاً زمانی که نیازهای نخستین فرد در مواجهه با عرصه عمومی پاسخ داده نشود، فرد قادر به دستیابی به ادراک سطوح بالاتری از کیفیت محیطی نخواهد بود.

۴. بحث و یافته‌ها

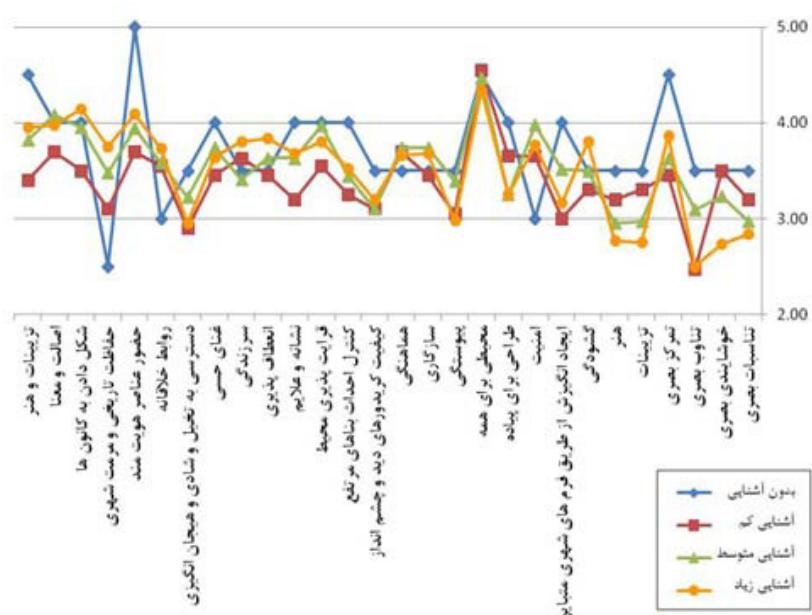
۴.۱. یافته‌های پژوهش

شولتز با تکیه بر فلسفه هایدگر - فضاییت وجود انسان - اصطلاح "فضای وجودی" را مطرح می‌کند که مبنی بر جنبه‌های ادراکی رابطه انسان و محیط است. وی برای فضای وجودی انسان دو شکل قائل است: "فضای وجودی خصوصی" که ذهنیت انسان از پیوندهای فضاست که ویژه خود است و "فضای وجودی همگانی"، جنبه‌های میان فضایی که در ذهنیت همه شهروندان از فضا مشترک است. فضای وجودی خصوصی طی تحول ذهنی از راه تعامل میان فرد و محیطش شکل گرفته و تکوین می‌یابد (Pakzad, 2014, 104-107).

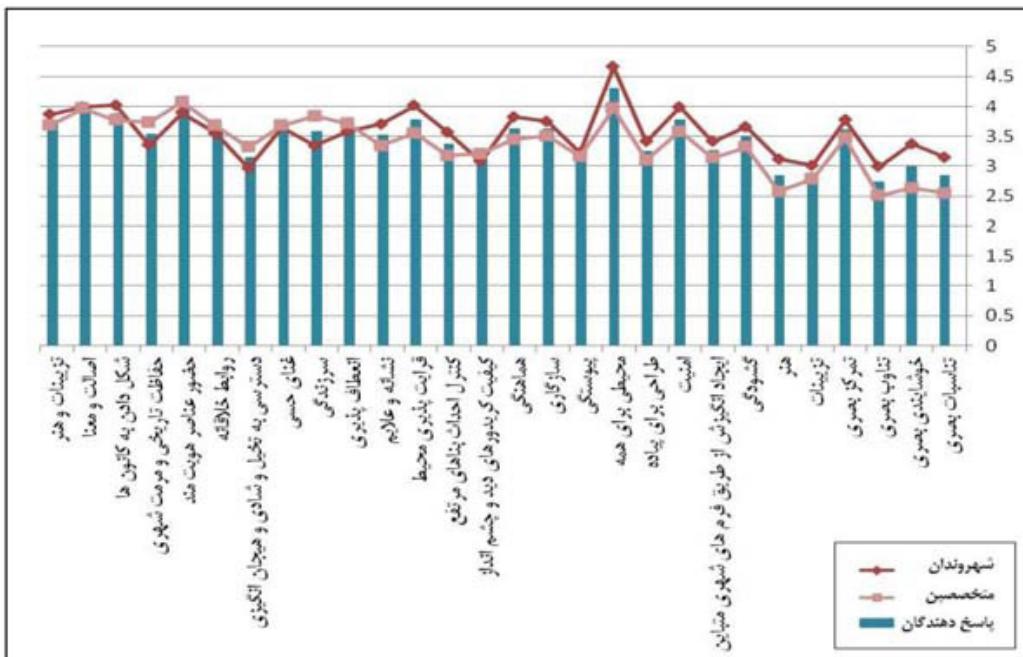
وضعیت مناسب‌تری نسبت به متخصصان قرار دارد. در نمودار ارزیابی سنجه‌های هنجارهای کیفی ابعاد ادراکی و معنایی از دیدگاه پاسخ دهنده‌گان (نمودار شماره ۶)، مجموعه سنجه‌ها در بازه امتیازی ۳-۴/۵ قرار می‌گیرد. با توجه به تعریف صورت گرفته از اعداد، عدد ۳ معرف "متوسط متمایل به بد"، ۴ بیانگر "متوسط متمایل به خوب"، و ۵ نشانگر "خوب" است. بنابراین ارزیابی پاسخ دهنده‌گان در بازه "متوسط متمایل به بد" تا ضعیف‌تر از "خوب" قرار می‌گیرد. این سنجش معیارهای مجموعه، گویای ارزیابی فضای در حد متوسط است و موقعیت کلیت مجموعه در پاسخ دهنده‌گی به توقعات موضوعی و موردی فضای را تأیید نمی‌کند. شاید بتوان علت این امر را در هرم سلسه مرتبی نیازهای مازلو جست و جو کرد. در این هرم از پایین به بالا به ترتیب نیازهای جسمانی، نیاز به اینمنی، نیاز به تعلق داشتن و عشق، نیاز به حرمت و نیاز به خودشکوفایی قرار می‌گیرد. نیازهایی که در پله‌های پایین تر نزدیان انگیزشی هستند، باید پیش از نیازهایی که در پله‌های بالاتر نزدیان قرار دارند، ارضا شوند. ارضا نیازهای رده بالاتر بیشتر مستلزم شرایط بیرونی بهتر است تا اراضی نیازهای رده‌های پایین تر مازلوازد صد نزولی اراضی نیازها وقتی در سلسه مرتب بالاتر می‌رویم، سخن می‌گوید (Pakzad, 2016, 33). کار و همکاران اظهار می‌دارند که علاوه بر معنادار بودن (اجازه دادن به مردم در برقراری ارتباطات قوی) و دموکراتیک بودن (حفظ حقوق تمامی استفاده کنندگان و قابل دسترس بودن فضای برای همه گروه‌ها و فراهم کردن آزادی در عمل)، فضاهای شهری باید پاسخگوی پنج نیاز اولیه باشند: نیاز به راحتی (راحتی ناشی از عوامل زیست محیطی)، راحتی فیزیکی و راحتی اجتماعی و روانی)، آسایش، درگیر شدن غیرفعال با محیط، درگیر شدن فعلانه با محیط و امکان کشف محیط Carmona et al., 2015, 328).

توقعت افراد در مواجهه با فضا در سطح توقعات عام یک فضای شهری و بسنده صرف به پویایی عملکردی، سرزنشگی اجتماعی و هویت مکانی در ارزیابی یک مجموعه باقی می‌ماند. در سطوح پایین‌تر آشنایی با دفعات مراجعت سالانه و ماهانه، درک مسائل و شناخت ابعاد فضا به صورت سطحی انجام می‌پذیرد و این آشنایی محدود، امکان برخورد با مسائل جاری در لایه‌های زیرین فضا را فراهم نمی‌کند. تجربه مسائلی همچون بروز رفتارهای ناپنهنجار در حاشیه رود، جز با مراجعته به آن و یا مشاهده رفتارهای جاری در مقابل ورودی امامزاده در نیمه‌های شب جز به وسیله حاضران در فضا صورت نمی‌پذیرد. برخورد سطحی با فضا و عدم دستیابی به تجارب حاصل از حرکت در بخش‌های مختلف مجموعه امری است که با دفعات برخورد سالانه با مراجعته مقصدهی به امامزاده صالح حاصل نمی‌شود. این امر نیازمند واکاوی لایه‌های مختلف فضایی در دستیابی به عناصر تاریخی بستر مجموعه، حرکت فعال در مجموعه، برقراری ارتباط بصری فعال با جداره‌های شکل دهنده فضاست تا زمینه‌ساز شناسایی و تحلیل شکل‌بندی و تناسبات نما، مشاهده عناصر موزون و هماهنگ، امکان جلب توجه به یک عنصر و یا محل خاص، تشویق بدن به حرکت در فضا، سازگاری فعالیت‌های جاری در فضا با ماهیت مجموعه، وجود مناظر و چشم‌اندازهای مطلوب، وجود عناصر و نشانه‌های هدایت کننده، امکان دستیابی به تجارب غنی حسی، امکان تشکل گیری خلاقیت در روابط اجتماعی، برگزاری مراسم و شکل‌گیری کانون‌های فعالیتی مردمی، وجود مظاهر و نشانه‌های هویت ملی و مذهبی در شمايل و ظاهر مجموعه و امکان شکل‌گیری عملکرد های غیر از آنچه هست

نتایج پرسشنامه از طبق باخوانی "فضای وجودی عمومی" پاسخ دهنده‌گان در چارچوب جمع‌بندی یافته‌ها و تحلیل نمودارها حاکی از آنست که سنجش شهروندان از محدوده پژوهش در

شماره ۵: قیاس، کمی، سنجه‌های هنچارهای انعام ادراک و معنای، محدوده مورد ارزیابی، یاتوچه به میزان آشنازی، باسخ دهنگان با آن

نمودار شماره ۶: قیاس کمی سنجه‌های ادراکی و معنایی محدوده مورد ارزیابی از نظرگاه پاسخ دهندهان (شهروندان و متخصصان)

مبناهای سنجه‌ها و تدوین اصول طراحی، اهداف خرد طراحی و سیاست‌های اجرایی طراحی رهنمون می‌سازد.

۴.۲. "تصویر آینده" قلمروی تحقیق

آینده قلمروی پژوهش، به منظور پاسخ به این پرسش تدوین می‌شود که مجموعه در آینده با بهره‌گیری از امکاناتش چه خواهد شد؟ در تصور کیفیت فضای محقق شده، از دیدگاه ذی‌نظران (مردم و کارشناسان) می‌توان آن را چنین تصویر کرد: "مجموعه شهری امامزاده صالح تجریش، درسترنی واجد پیشینه تاریخی، هسته‌ای اجتماعی است با چندمنظورگی عملکردی و عناصر کالبدی مبین این هویت برای همه گروه‌ها، که از طریق کالبدی وحدت آفرین (نظم)، تنوع در عملکرد در عرصه‌ای به محوریت پیاده، سعی در نقش انگیزی معنادار ارتباطی با مخاطب، ارتقای قرائت پذیری عناصر ساختار فضایی و روابط فضایی موجود مکان، ارتقای ادراک بصری و بهبود تعامل ذهنی ناظر با محیط دارد."

۴.۳. تدوین اهداف

از آنچه که در "بیان آینده ایده‌آل محدوده پژوهش" عنوان شد، می‌توان اهداف طرح را چنین برشمرد:

- بهبود ادراک بصری مکان و انگیزش مخاطب در برقراری تعامل ذهنی با محیط
- ایجاد محیطی پیاده مدار واجد نظم کالبدی - بصری
- تقویت هویت و زمینه‌گرایی محیط، خوانایی و ارتقای قابلیت قرائت پذیری
- خلق فضا به مثابه صحنه‌ای برای بروز زندگی اجتماعی و تجربه غنی حضور پذیری در مکانی واجد معناداری ارتباطی و ارزش‌های شهروندی

اشارات پاسخ دهندهان گویای اولویت اهمیت مظروف و کیفیات درون فضایی فضا نسبت به توده کالبدی تعریف کننده فضای شهری از دیدگاه آنان است. بنابراین هنجارهای "ادراک بصری"، "تعامل ذهنی با محیط"، "نظم"، "خوانش" و "هویت" از منظر آنها در جایگاه بالاتری نسبت به سنجش ذهنی متخصصان قرار می‌گیرد. در سنجش کلی هر هنجار، آنان ارزیابی قلمرو پژوهش را در سطحی کمتر از متوسط مایل به خوب می‌دانند. در حالی که از دیدگاه متخصصان ظرف کالبدی از جهت برخورداری از توانایات کالبدی واجد اولویت و اهمیت است. درخصوص هنجار "معناداری ارتباطی" که به سنجه‌های انعطاف پذیری، سرزندگی، غنای حسی، هیجان انگیزی و روابط خلاقالنه اشاره دارد، شهروندان کلیت مجموعه را در وضعیتی با سطح کیفی پایین تراز متخصصان ارزیابی کردن و این گویای ناتوانی فضا در ارائه پتانسیل‌های بروز رفتارهای اجتماعی مورد انتظار مخاطب در فضاست. از این رو توجه به ابعاد اجتماعی - فعلیتی فضا در سنجش کیفیت فضا از نظر شهروندان پررنگ تر بوده است؛ در حالی که کارشناسان بیشتر متوجه شاخص‌های کمی و کالبدی اند. فصل مشترک کیفیت محیطی حاصل از ادراکات ذهنی شهروندان و هنجارهای کیفی مد نظر طراحان شهری در ارتقای فضای شهری می‌تواند گویای کیفیت پاسخ‌دهندگی مکان به طیف وسیع مخاطبان و طراحان فضا باشد. بدین ترتیب، پیش گرفتن روشی که طی آن نظر کارشناسان و مصرف کنندگان نهایی فضا به یکدیگر نزدیک شود، باید در دستور کار دست‌اندرکاران ساماندهی فضاهای شهری قرار گیرد.

با توجه به مطالعاتی که صورت پذیرفت، "تصویر آینده" محدوده پژوهشی، ما را به بیان مجموعه‌ای از اهداف در راستای سنجه‌های هنجارهای کیفی ابعاد ادراکی - معنایی پاسخ‌دهندگی محیطی، ارائه آلتراتیووهای برآورده اهداف، ارزیابی آلتراتیووهای بر

مورد مطالعه قرار داد. آلترا ناتیو بهینه زمینه تدقیق اصول خاص طراحی، اهداف و سیاست‌های اجرایی را فراهم می‌کند. از این رو جداول اصول طراحی، اهداف خرد و سیاست‌های طراحی گویای سیاست‌های خاص اجرایی در عرصه طراحی و قابل تعمیم به موقعیت عرصه‌های شهری است.

هدف شماره ۱: بهبود ادراک بصری مکان و انگیزش مخاطب در برقراری تعامل ذهنی با محیط (جدول شماره ۳).

هدف شماره ۲: تقویت هویت و زمینه‌گرایی محیط، خوانایی و ارتقای قابلیت قرائت پذیری (جدول شماره ۴).

هدف شماره ۳: خلق فضا به مثابه صحن‌های برای بروز زندگی اجتماعی و تجربه غنی حضور پذیری در مکانی واحد معناداری ارتباطی و ارزش‌های شهروندی (جدول شماره ۵).

۴.۴. تدوین اصول طراحی، اهداف طراحی و سیاست‌های

اجرایی

از میان سنجه‌های ۲۵ گانه هنجارهای کیفی ادراک و معنا، بر مبنای تصویر آینده مجموعه سنجه‌های "تناب بصری"، "تمرکز بصری"، "مقیاس انسانی"، "طراحی برای پیاده"، "پیوستگی"، "قرائت پذیری و خوانایی"، "سرزنده‌گی و هیجان‌انگیزی"، "حضور عناصر هویت مند"، "اصالت و معنا"، و "شکل دادن به کانون‌ها" به عنوان اصول مطرح در ارائه آلترا ناتیوها در نظر گرفته شد. در انتخاب آلترا ناتیو بهینه از طریق تکیک امتیازدهی "بول" هنجارهای کیفی به عنوان اهداف کیفی از طریق سنجه‌های مرتبط با هنجارها مورد استفاده قرار گرفتند. امتیاز منظور شده برای مناسب‌ترین وضعیت ۵ تعریف شد. شرح کامل آلترا ناتیوها برآورده اهداف و ارزیابی آلترا ناتیوها بر مبنای سنجه‌ها را می‌توان در رساله نویسنده

جدول شماره ۳: اصول طراحی، اهداف خرد و سیاست‌های اجرایی هدف (۱) طراحی.

اصول	هدف خرد طراحی	سیاست‌های اجرایی
خواص‌بندی بصری	به کارگیری رنگ و مصالح مناسب در کفسازی	▪ شفاف سازی و نفوذ پذیری جداره محورهای محیط بر امامزاده صالح برای رؤیت پذیری فعالیت‌های درون بدندها. ▪ کاربرد مصالح کف با تنوع رنگ و جنسیت در لایه رویین. ▪ استفاده از فرم‌های ایجادیک و محرك در طراحی کف، جداره و عناصر.
تناب بصری	ایجاد توالی فضایی	▪ ایجاد ضرب‌اهنگ توسط عناصر تکرار شونده برای حدس تداوم حرکت در امتداد جداره سردر بازارچه به جنبه شمالي صحنه امامزاده و جداره‌های امامزاده.
تمرکز بصری	▪ تأکید بر مرکزیت از طریق تجمع گروه‌های انسانی ▪ تأکید بر مرکزیت از طریق عوامل کالبدی	▪ طراحی سازه میانی در موضع پایانه که شکل هندسی آن اشاره به مرکز دارد. ▪ ایجاد مرکزیت در جداره بازار امتداد آن به سمت امامزاده. ▪ طراحی منحنی وارلاچیق‌ها در تمرکز دید به مرکز فضا.
تزیینات، هنر	▪ خلاقیت در فرم سازه میان فضای مجموعه علیرغم تأثیر پذیری از فرم گنبد ▪ معماری ایرانی	▪ استفاده خلاق از مصالح همراه با خلق آثار هنری جدید. ▪ توجه به نقش هنر در فضای عمومی در قالب سازه میانی، فرم آلاچیق در موضع پل اجتماعی روی رود.
انگیزش	▪ وضوح در طول مسیر	▪ تشخض نورپردازی و روی امامزاده، رواق‌ها و میانه فضا.
مقیاس انسانی	▪ تداوم و یکپارچگی در بدنه فضا ▪ محصوریت	▪ رفع عقب رفتگی و جلوگشتگی‌های بی ضایعه در جداره حدفاصل. ورودی بازارچه و امامزاده با ایجاد امتداد کالبدی رواق گونه. ▪ ایجاد محصوریت از طریق جداره نرم گیاهان و جداره سخت رواق‌ها در فضای میانی.
امنیت	▪ امکان "نظرارت طبیعی" بر افراد و فعالیت‌های جاری در فضا و "چشمان ناظر"	▪ ایجاد امکان دیده شدن فضا به وسیله شهروندان از بدندهای منتهی به آن. ▪ ایجاد جداره‌های با تخلخل بصری برای افزایش نفوذ پذیری بصری و رؤیت پذیری از معابر و فضاهای پیرامون صحنه امامزاده به آن. ▪ تعریف مشخص لبه‌ها از طریق پوشش گیاهی و رواق‌های با معماری متأثر از زمینه.
طراحی برای همه	▪ امکان حضور آسان در فضا برای شهروندان	▪ ایجاد امکان استفاده همزمان گروه‌های مختلف از فضا. ▪ القای امنیت حضور زنان، کودکان و سالخوردها از طرق سادگی فرم، پایایی فعالیت و معنای ضمنی دعوت گنندگی فضا. ▪ طراحی هم‌جواری مناسب فعالیت گروه‌های مختلف اجتماعی در فضا.
طراحی برای پیاده	▪ تنوع در ساعات استفاده از فضا ▪ کاهش آلودگی‌ها (دیداری، شنیداری و بویایی)	▪ اولویت بخشیدن به حرکت پیاده و ممانعت از حرکت اتومبیل در نواحی با پتانسیل انسانی. ▪ مکانیابی فضاهایی برای نشستن.

تقویت
نمایش

تقویت
نمایش

جدول شماره ۴: اصول طراحی، اهداف خرد و سیاست‌های اجرایی هدف (۲) طراحی

اصول	هدف خرد طراحی	سیاست‌های اجرایی
پیوستگی	▪ پیوستگی فعالیتی با به حداقل رساندن تفکیک فضایی و ایجاد مزهای نرم میان حوزه‌های فعالیت ▪ تفکیک خرد فضاهای توسعه عوامل کالبدی صلب مانند دیوار. ▪ عدم تفکیک فعالیت ها توسعه موانع فیزیکی. ▪ ایجاد امکان اشتراک فعالیت‌های مختلف در یک فضا. ▪ ایجاد امکان درگیر شدن هم‌زمان در فعالیت‌های مختلف در فضا.	▪ پیش‌بینی عناصر ارتباط سطوح مثل پله‌ها و رمپ‌ها.

جدول شماره ۵: اصول طراحی، اهداف خرد و سیاست‌های اجرایی هدف (۳) طراحی

اصول	هدف خرد طراحی	سیاست‌های اجرایی
قرائت پذیری و خوانایی	▪ ایجاد توسعه‌های دروازه‌ای، نشانه‌ها و بر جسته‌سازی نقاط مهم	▪ محدود کردن نشانه‌ها به محل‌های مهم منظر شهری در جهت عمل کردن آنها به عنوان علایم هدایت کننده. ▪ تقویت نشانه‌های مغوش شده بصری مانند مسجد فاطمیه.
نشانه‌ها و علائم	▪ تشخیص فرمی نقش انگیزی ذهنی، معناداری مکان‌ها و حسن تعلق	▪ شاخص نمودن بل اجتماعی یادآور خاطرات جمعی. ▪ تقویت عناصر شاخص و نشانه‌های شهری.
تطابق بیشتر معماری اینبهای با زمینه و معماری بومی	▪ حفظ هویت و زمینه گرایی	▪ نگهداری اینبهای تاریخی، سردهای قدیمی، نماهای با ارزش. ▪ استفاده از عناصر معماری دوره‌های مختلف در طراحی اینبهای شاخص. ▪ احیای تشخیص مذهبی کالبد (مسجد فاطمیه) با پخشیدن معماری اسلامی بدان.
حضور عناصر هویت مند	▪ حفظ کالبد و ارزش و هویت تاریخی ▪ حفظ نشانه‌ها و پاتوق‌ها	▪ احیای معماری و ساختار اینبهای تاریخی، سردهای قدیمی، نماهای با ارزش، پاتوق‌ها، اماکن خاطره‌نگیز. ▪ تقویت جایگاه نشانه‌های تاریخی. ▪ به کارگیری عناصر بومی و آشنا و هماهنگ با زمینه.
اصالت و معنا	▪ احیای هویت چنان‌امرازه ▪ تقویت سبک معماری اسلامی جداره‌ها ▪ تقویت جایگاه عناصر طبیعی مانند پوشش گیاهی، رود یا درخت کهنسال ▪ ایجاد محصوریت فضایی از طریق عناصر نرم و سخت	▪ ارتباط فضاهای با هم و بهره‌گیری از ضوابط معماري بدنه در تبدیل فضاهای شناخت و بر جسته سازی ارزش‌های نهفته بدنه‌ها و فضاهای در احیای اصالت عناصر و ارتقای معنایی فضای (مانند انعکاس عکس چنان‌کهنه امام‌زاده بر روی قاب‌های تعییه شده بر روی جداره ضلع شمالی صحن امام‌زاده). ▪ ایجاد محصوریت در جبهه جنوبی فضای میانی از طریق رواق‌هایی با عنصر معماری زمینه‌گرا.
شكل دادن به کانون‌ها	▪ خلق و تقویت قرارگاه‌های رفتاری	▪ با تعریف پاتوق‌ها و فضاهای جمعی در میانه فضا و در محل بل اجتماعی روی رود.

جدول شماره ۶: اصول طراحی، اهداف خرد و سیاست‌های اجرایی هدف (۴) طراحی

اصول	هدف خرد طراحی	سیاست‌های اجرایی
سزندگی و هیجان انگلیزی	▪ نورپردازی مناسب در فضا ▪ دسترسی فعالیت‌های مهیج ▪ امکان حضور آسان در فضای باری ▪ شهروندان	▪ فعالیت‌های خیابان و اجتناب از خالی ماندن پس از ساعت کاری و اختلاط کاربری ▪ ایجاد کاربری‌های فعال در جداره و سرریز فعالیت در فضا ▪ برقراری شرایط آسایش زیست محیطی از طریق رواق‌ها و آلاچیق‌ها
روابط خلاقانه	▪ آزادی فعالیت انسان در فضا	▪ ایجاد امکان گزینش محل‌های مختلف برای انجام یک فعالیت در فضا ▪ ایجاد فضاهای بیرونی جذاب و افزایش امکان رخداد فعالیت‌ها در جهت تشویق مراودات اجتماعی

فرایندهای ادراکی او و نیز نسبت دادن معانی خاص از سوی او به کلیت، اجزا و ارتباطات بین آن اجزا در فضاست. بنابراین بدینهی است افراد مختلف از محیط یکسان تصاویر متفاوتی در ذهن داشته باشند. تجربیات فرد، فرم محیط، نحوه نگرش و احساسات ناظر و میزان انعطاف پذیری تصور بصیری او از عوامل مؤثر بر این تمایز است. ادراک انسان از محیط و به دنبال آن شکل‌گیری تصویری از محیط متأثر از شکل فضایی و کیفیات قابل ارائه از سوی

۵. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری
فضای شهری عرصه ظهور گفتمان اجتماعی در بستری واحد مؤلفه‌های پاسخ‌دهنده‌ی به کیفیات مکان است. علم به این موضوع که عرصه شهری امروز فاقد کیفیات مکانی است که آن را به عنوان فضایی شهری در خاطره شهروندان به ظهور برساند، ضرورت بازآفرینی آن را به منظور رسیدن به کیفیات مکانی مطرح می‌کند. می‌توانیم فضا را تجربه‌ای فردی تلقی کنیم که حاصل

متخصصان نشان می‌دهد. مقایسه هنجارهای کیفی از دیدگاه این دو گروه نیازمند قیاس موردنی هریک از سنجه‌هاست. این امر می‌تواند ناشی از معیارهای متفاوت ارزیابی مکان نزد شهروندان و متخصصان باشد. به عنوان نمونه، ارزیابی سنجه "تناسبات بصری" در محدوده مورد مطالعه واحد ضوابط و معیارهای تعریف شده نزد متخصصان عرصه شهریست^۱ اما این سنجه از نظرگاه شهروندان بر بنای خوشایندی بصری مورد قضاوت قرارمی‌گیرد. پرمسلم است سنجش کیفیت یک فضای در انطباق تصاویر ذهنی آن در پیشگاه پاسخ دهنده متخصص در عرصه شهری با ضوابط و معیارهای ارائه شده از سوی اندیشمندان صورت می‌پذیرد. درک متخصص از ضوابط عرصه عمومی و قیاس ذهنی آنها با موقعیت مورد پژوهش، تفاوت فاحش میان وضعیت ایده‌آل و واقع را نمایاند. عدم موفقیت یک فضای شهری در پاسخ دهنده‌ی به کیفیت زیبایی شناسانه، بصری و بیان صرف نقش آن در قالب مؤلفه‌های عملکردی، گویای ناکارآمدی فضای در پیروش تنوع و گوناگونی وقایع انسانی و شکل دهی کانون‌های اجتماعی، ضمن پاسداشت عناصر هویت‌مند زیست محیطی و ارائه طرح بستر متناسب با بافت و عملکرد دارای پیشینه تاریخی و جایگاه تعریف شده آن در طرح‌های فرادست است. شاید بتوان دلیل دیگر بر این امر را پاسخ شهروندان به پرسش نخست پاسخنامه دانست: "کدامیک از ابعاد مجموعه مورد مطالعه دارای اهمیت بیشتری است؟" غلبه بعد عملکردی و دسترسی از نظر شهروندان گویای ناتوانی سایر ابعاد در طرح وضعیت موجود در بازنمایی جایگاه خود در تصویر ذهنی مخاطب است. اغتشاش بصری، حرکتی و فضایی موجود در بخش‌هایی از مجموعه، مانع از برجسته‌سازی ابعاد کالبدی و زیست محیطی در تصویر ذهنی پاسخ دهنده می‌شود.

این پژوهش نگاه متخصصان را به عنوان نگرشی "بر" فضای با شناخت ادراک شهروندان در دستیابی به ارزیابی ذهنی از مکان ضمن توجه به زمینه عینی، در تحلیل یکپارچه و استفاده از پیشنهادهای پرسش شوندگان متمایل می‌سازد. از این رو آفرینش عرصه‌های شهری انسانی‌تررا، در پاسخ به نیازها و توقعات شهروندی ضمن لحاظ نمودن ضوابط ساخت شهری شاهد خواهیم بود. آنچه در قالب این پژوهش به دست آمد آن بود که علاوه بر مؤلفه‌هایی به دست آمده در مبانی نظری که کاملاً مصادق آنها در این مطالعه دیده شد، ادراکات شهروندان و متخصصان در عرصه شهری را در موضعی واحد مورد سنجش قرار داده و با شناخت سنجه‌ها و زیرسنجه‌های هنجارهای کیفی ابعاد ادراکی - معنایی پاسخ دهنده‌ی محیطی، تدوین اصول طراحی، اهداف طراحی و سیاست‌های اجرایی مدنظر قرار گرفته است.

منظرو خاطرات و تجربیات فردی است؛ به عبارتی جریانی است دو جانبه میان ناظر و منظره مورد مشاهده. این مهم از گام نخست شناخت ابعاد محیط، طرح پرسش و تکنیک‌های مورد توجه و کاربست، چشم‌اندازسازی یا "تصور آینده" قلمروی پژوهش، تدوین اهداف، ارائه آلتراستاتیوها و بهینه‌یابی حاصل از ارزیابی در چارچوب هنجارهای کیفی ادراکی - معنایی مکان، تدوین اصول طراحی، اهداف طراحی و سیاست‌های اجرایی مدنظر قرار گرفته است. در چارچوب تفکر "طراحی کثرت گرا و مشارکت جو" مطالعات کسانی مانند لینچ، اپلیارد و در ایران، مطالعات رفتاری بحرینی، ضرورت خوانش ادراک شهروندان از محیط و تکنیک‌ها و روش‌های مشارکت شهروندی در طراحی شهری را به عنوان امری غیرقابل اقامض مطرح می‌کند. رجوع به آرای اندیشمندان چارچوبی نوادر مدل‌سازی مفهومی پژوهش را پیش روی قرار می‌دهد. اپلیارد در پی آگاه ساختن مردم و حرفة مدنان نسبت به تفاوت در کشان از شهر با ابزار یا شیوه‌ای است که آنان به شهر می‌نگند. این پژوهش یک گام فراتر نهاده و از مطالعات پیشینه‌ای در قالب استخراج کروکی از طریق خوانش ادراک شهروند پیاده در تحقیق لینچ و ناظر سواره در پژوهش مشترک اپلیارد، لینچ و مایر در "دید از جاده" گذر کرده و به بررسی ادراک شهروندان و متخصصان عرصه شهری به صورت عام در قالب هنجارهای "ادراک بصری"، "تعامل ذهنی با محیط"، "نظم" و "کیفیت دید و منظر" از بعد ادراکی و با در نظر گرفتن در هم تبیینی ابعاد ادراکی و ابعاد معناداری محیط، هنجارهای "خوانش"، "معنای ارتباطی" و "هویت" از بعد معنایی و به صورت اخص سنجه‌های هریک از هنجارها می‌پردازد. مؤلفه‌های ادراک بصری (شامل سنجه‌های تناسبات بصری، خوشایندی بصری، تناوب بصری، تمرکز بصری، تزئینات، هنر)، تعامل ذهنی با محیط (شامل گشودگی، مقیاس انسانی، محصوریت فضاهای ایجاد اینگریش از طریق ایجاد فرم‌های شهری متباین، امنیت، طراحی برای پیاده، محیطی برای همه)، نظم (شامل انسجام، وحدت، پیوستگی (لبه‌ها)، تعادل، سازگاری، هارمونی و هماهنگی)، خوانش (قرائت پذیری محیط، خوانایی، وضوح، نشانه و علایم)، معناداری ارتباطی (انعطاف پذیری، سرزندگی و هیجان انگیزی)، رنگ تعلق، غنای حسی، امکان شخصی سازی مکان) و هویت (شامل حفاظت تاریخی و مرمت شهری، شکل دادن به کانون‌ها، شخصیت، اصالت و معنا، هویت، مانگاری، تزئینات، هنر، حس مکان) مؤلفه‌های ارتقای ادراک فضایی هستند که در ارتباط با ناظر و طراح، محیط رامورد ارزیابی قرار می‌دهند.

جدول قیاس کمی سنجه‌های هنجارهای کیفی در ابعاد ادراکی و معنایی از نظرگاه شهروندان و متخصصان عرصه شهری گویای تفاوت در دیدگاه‌های این دو گروه پاسخ دهنده ۳-۴ متوسط ارزیابی شهروندان از محدوده مورد پژوهش در بازه ۲/۵-۴ است. ارزیابی سنجه‌های هنجارهای کیفی ادراک بصری، "تعامل ذهنی با محیط"، "نظم" و "خوانش" از دیدگاه متخصصان در سطحی پایین‌تر از شهرهای این دیدگاه است. لیک در ارزیابی سنجه‌های هنجارهای کیفی "معنای ارتباطی" ارزیابی شهروندان مطلوبیت کمتری را نسبت به

^۱ به عنوان مثال، بنتلی عنوان می‌کند تعابیر و تفاسیر از یک مکان مناسبات بصری ایجاد می‌کند که می‌تواند پاسخ دهنده‌ی را در سه سطح تقویت کند: خوانایی در فرم و عملکرد، گوناگونی، انعطاف پذیری در مقیاس‌های بزرگ و کوچک (Bently et al., ۲۰۱۷, ۲۲۷). وی برای بررسی تنشیات در نما، ابراهای زیرا بر می‌شمارد: ریتم‌های افقی و عمودی، خطوط آسمان، جزئیات دیوار، پنجه‌ها، درها، و اجزای عناصر همکف. (Bently et al., ۲۰۱۷, ۲۴۱).

- and Urban planning, 3(6): 51-70. [in Persian]
- Carmona, M., Heath, T., Oc, T. & Tiesdell, S. (2015). Public Places Urban Design Place (3th ed). (F. Gharaei., M. Shokouhi., Z. Ahari. & E. Salehi, Trans.). Tehran: University of Art Press. (Original work published 2004). [in Persian]
 - Danesh, A.R. & Basiri Mazhdi, R. (2008). Charter of the New Urbanism. Tehran: Publications processing and urban planning. [in Persian]
 - Golkar, K. (2014). Creating Sustainable Place: Reflections on Urban Design Theory Place (2th ed). Tehran: Shahid Beheshti University Press. (Original work published 2011). [in Persian]
 - Golkar, K. (2001). Manufacturer Component of Urban Design Quality. Soffeh: Journal of The School of Architecture and Urban planning at Shahid Beheshti University, 32: 38-65. [in Persian]
 - Habibi, M. & Maghsudi, M. (2016). Urban Renovation (8th ed). Tehran: University of Tehran Press. (Original work published 2013). [in Persian]
 - Kakavand, E., Barati, N. & Aminzadeh Goharrizi, B. (2013). Comparative Assessment of Mental Image of Citizens with Planners to Quality of the Urban Environment (Case study: Qazvin Distressed Area). BAGH-E NAZAR: Journal of NAZAR Research Center (NRC), 10(25): 101-112. [in Persian]
 - Karimi Yazdi, A., Barati, N. & Zarei, M. (2017). Comparative Assessment of people's and experts' perception of urban space (Case study of urban collection of Emamzadeh Saleh, Tajrish, Tehran). BAGH-E NAZAR: Journal of NAZAR Research Center (NRC), 13(45): 13-26. [in Persian]
 - Landry, Ch. (1995), The Art of Regeneration: Urban Renewal through Cultural Activity, Demos.
 - Lang, J. (2015), Urban Design: A Typology of Procedures and Products (5th ed). (S. H. Bahrainy, Trans.). Tehran: University of Tehran Press. (Original work published 2008). [in Persian]
 - Lotfi, S. (2012). Culture-led Regeneration: A Reflection upon Cultural Fundaments and the Act of Regeneration. HONAR-HA-YE-ZIBA: Journal of Architecture and Urban Design and Urban planning, 3(45): 49- 62. [in Persian]
 - Mc Andrew, F.T. (2015). Environmental psychology (4th ed). (GH.R. Mahmoudi, Trans.). Tehran: Zarbaf-e Asl Publication. (Original work

References:

- Ahmadi, A. & Tavakoli, M. (2009). The study of social participation of citizens in the optimal management of urban affairs. Sociology, social issues (social science research), 2: 73-90. [in Persian]
- Aminzadeh, B. & Reza Beigi Sani, R. (2012). Evaluation of Public Participation in Tarhhaye Manzar Shahri (Urban Landscape Plans). HONAR-HA-YE-ZIBA: Journal of Architecture and Urban Design and Urban planning, 17(3): 29-40. [in Persian]
- Azizi, M.M. & Bahra, B. (2018). The Role of Flagship Developments in the Regeneration of Inner City Textures: The Case Study of Yazd City, Iran. HONAR-HA-YE-ZIBA: Journal of Architecture and Urban Design and Urban planning, 22(4): 5- 16. [in Persian]
- Barati, N., DavoudNejad, Z. & Montazeri, M. (2014). Research Methods in Environmental Studies (2th ed). Tehran: Saco Publication. (Original work published 2013). [in Persian]
- Barati, N. & SoleimanNejad, M.A. (2011). Perception of Stimuli in Controlled Environment and Gender Impact on It Case Study: Faculty of Architecture and Urbanism Students at the International University of Imam Khomeini, Qazvin, Iran. BAGH-E NAZAR: Journal of NAZAR Research Center (NRC), 8(17): 19-29. [in Persian]
- Behzadfar, M. & Mahmoudi Kurdistani, P. (2010). Qualitative Normas for Democratic Urban Spaces Design. Armanshahr :Journal of Architecture and Urban planning , 2(3): 32-48. [in Persian]
- Bell, S. (2015). Landscape: Pattern, Perception, and Process (4th ed). (B. Aminzadeh, Trans.). Tehran: University of Tehran Press. (Original work published 1999). [in Persian]
- Bently, I., Alcock, A., Murrain, P., McGlynn, S. & Smit, G. (2017). Pesponsive Environments: Amanual for designers (13th ed). (M. Behzadfar, Trans.). Tehran: Iran University of Science& Technology. (Original work published 2004). [in Persian]
- Bonakdar, A. & Gharaei, F. (2011). Conversion of Paradigms at urban design's principles: From physical, social and perceptual components to Approach of making place. Journal of Architecture

شماره سی و دو
۱۳۹۸ پاییز
فصلنامه علمی-پژوهشی مطالعات شهری
بررسی این پژوهشی فناوری کشاورزی شهری

New York: Department of John Wiley & Sons. [in Persian]

- Sharafi, M., Rashidi Far, F., & Barak pur, N. (2010). People's participation in preparing the Organizing plans and Neighborhood development. Scientific Journal Management System, 1(2): 35-55. [in Persian]
- Shieh, E. & Meimandi Parizi, S. (2009). The Improvement of Urban Spaces and its Social Effects. Abadi: Journal of Architecture and Urban planning, 19(63): 64-67. [in Persian]

published 1993). [in Persian]

- Norberg – Schulz, C. (2015). *Genius Loci: Towards a phenomenology of architecture* (5th ed). (M.R. Shirazi.). Tehran: Publications Rokhded - e - NO. (Original work published 2012). [in Persian]
- Nourian, F. & Ariana, A. (2012). Analyzing Judicial Support for Public Participation in Urban Regeneration Case Study of Imam Ali Square (Ateegh) in Isfahan. HONAR-HA-YE-ZIBA: Journal of Architecture and Urban Design and Urban planning, 17(2): 15- 28. [in Persian]
- Pakzad, J. (2014). *An Intellectual History of Urbanism 3: From Space to Place* (3th ed). Tehran: Armanshahr Publication. (Original work published 2011). [in Persian]
- Pakzad, J. (2016). *Theories and urban design process Place* (8th ed). Tehran: Armanshahr Publication. (Original work published 2007). [in Persian]
- RastBin, S., Jafari, Y., Daram, Y. & Moazezi Mehr Tehran, A.M. (2012). Relationship between Environmental Qualities and Continuation of Urban Life in Public Realm. BAGH-E NAZAR: Journal of NAZAR Research Center (NRC), 9(21): 35-46. [in Persian]
- RezaZadeh, R. (2010). Study Social and Cultural Effective Factors on Quality of Architecture City and the Image of City. Abadi: Journal of Architecture and Urban planning, 66: 38-41. [in Persian]
- Roberts, Peter W and Hugh Sykes (2003), *Urban regeneration: a handbook*, London, sage.
- SajjadZadeh, H., Dalvand, R. & Hamidinia, M. (2016). The role of regeneration in catalyst approach of ancient neighborhood: case study: haji neighborhood in Hamedan. HAFTSAHR: Journal of The Urban Development and Organization, 4(53-54): 54- 76. [in Persian]
- SajjadZadeh, H., Hamidinia, M & Dalvand, R. (2018). Assessment and Evaluation the Dimensions of Development Catalyst in Recreation of Traditional Districts: Case study: Haji District in Hamadan Historical Context. Geography And Development Iranian Journal, 15(49): 1-22.[in Persian]
- Sanoff, H. (2019-In print). Community Participation Method in Design and Planning. (N. Barati., M. Attarian. & M. Barati. Trans.).

۱۰۳
شماره سی و دو
پاییز ۱۳۹۸
فصلنامه علمی- پژوهشی مطالعات شهری

سیاست‌گذاری در هنجارهای کوپنهاینی شهری
از زیربنية بازار فناوری
دانشگاه آزاد اسلامی